

Nr 270.

Av herr **Frändén**, om förbud mot anordnande utan polismyndighets tillstånd av demonstrationståg m. m. å landsbygden.

Enligt 13:de paragrafen i ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868 är envar, som i stad vill anordna någon tillställning på gata, torg eller annan allmän plats eller på annat under bar himmel beläget ställe, till vilket allmänheten eljest har obehindrat tillträde, skyldig att avvakta polismyndighetens tillstånd, innan tillställningen anordnas, vid äventyr av böter. Denna bestämmelse anses tillämplig å anordnande av demonstrationståg å allmän plats inom stads område.

Då ordningsstadgan för rikets städer utfärdades, voro förhållandena i stad och på land vitt åtskilda. Några sådana tillställningar, som omförmälas i 13:de paragrafen av ordningsstadgan för rikets städer, torde knappast hava förekommit på landsbygden, och något behov att stadga inskränkning i rätten att anordna sådana förefanns därför icke. Därav har blivit en följd, att någon föreskrift, motsvarande paragraf 13 i ordningsstadgan för rikets städer icke finnes för landsbygden.

Numera äro emellertid förhållandena å stora delar av landsbygden i detta avseende tämligen analoga med dem i städerna. I närheten av många städer finnas stora områden, där samma behov av ordningsföreskrifter finnas som för själva stadsområdena, och även på rena landsbygden har det under senare tider esomoftast förekommit, att stora demonstrationståg med hundratals deltagare anordnats, vilka tillställningar i vidsträckt omfattning lett till störande av den allmänna ordningen. Detta har kunnat ske utan något tillstånd av eller ens underrättelse till polismyndigheten. I åtskilliga fall ha en del deltagare i sådana demonstrationståg gjort sig skyldiga till överträdelse av allmänna lagen eller särskilda föreskrifter och av sådan anledning åtalats och ådömts bestraffning. Jag är övertygad, att numera även på landsbygden hänsyn till den allmänna ordningen kräver, att sådana demonstrationståg icke få anordnas utan tillstånd av polismyndigheten.

Motion i samma fråga väcktes 1926 men vann icke riksdagens bifall. Senare tidens händelser ha emellertid ytterligare bestyrkt behovet av den ifrågasatta lagstiftningsåtgärden, och åberopar jag härvid Ådalskommissio-

nens utlåtande om nödvändigheten att anordnare av demonstrationståg och polismyndigheterna på förhand komma i förbindelse med varandra.

Jag tillåter mig alltså hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utfärdande av sådana föreskrifter, enligt vilka demonstrationståg och därmed jämförliga tillställningar icke få äga rum å landsbygden utan tillstånd av polismyndigheten vid äventyr av böter.

Stockholm den 22 januari 1932.

A. O. Frändén.